

POSTANOWIENIE
z 29 grudnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Agnieszka Trojanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 29 grudnia 2025 r. w Warszawie wniosku z 23 grudnia 2025 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gdyni w postępowaniu prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Przebudowa Stacji Uzdatniania Wody „Rumia” wraz z przebudową ujęć wód i infrastruktury towarzyszącej”, Numer referencyjny postępowania: ZP/15/FENIKS/2025 ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr S 112/2025 383751/2025 z 13 czerwca 2025 r.

postanawia:

uchylić zakaz zawarcia umowy.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

23 grudnia 2025 r. zamawiający złożył wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy o udzielenie zamówienia publicznego w postępowaniu pn.: „Przebudowa Stacji Uzdatniania Wody „Rumia” wraz z przebudową ujęć wód i infrastruktury towarzyszącej”, Numer referencyjny postępowania: ZP/15/FENIKS/2025.

W uzasadnieniu zamawiający wskazał, że 19 grudnia 2025 r. do zamawiającego wpłynęło odwołanie wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej przez Konsorcjum :

1) B.D. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: B&W Usługi Ogólnobudowlane, B.D. (Lider), ul. Sikorskiego 2C, 83 – 000 Pruszcz Gdański 2) „Fambud – J.P.” sp. z o.o. (Partner), Al. Macieja Rataja 16, 96 – 100 Skierniewice.

Zamawiający nie dysponuje jeszcze sygnaturą akt ww. odwołania. Dotyczy ono postępowania prowadzonego przez zamawiającego w trybie przetargu nieograniczonego.

Zgodnie z art. 578 ust. 1 ustawy „Zamawiający może złożyć do Izby wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 577”. W świetle art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy „Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli nie zawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia”. Sytuacja taka występuje w tej sprawie.

Postępowanie, w ramach którego złożono odwołanie dotyczy kluczowej inwestycji infrastrukturalnej z zakresu poprawy jakości i ograniczenia strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wdrożenie dyrektywy UE 2020/2184) oraz poprawienia działania infrastruktury niezbędnej do ujęcia, uzdatniania i dystrybucji wody na terenie Aglomeracji Gdynia.

Link do Platformy Zakupowej: <https://platformazakupowa.pl/transakcja/1112288>

Opóźnienie w zawarciu umowy z wykonawcą niesie bardzo konkretne ryzyko finansowe. Zadanie pn: „Przebudowa Stacji Uzdatniania Wody "Rumia" wraz z przebudową ujęć wód głębinowych i infrastruktury towarzyszącej” jest jednym z kilku zadań realizowanych w ramach podpisanej 8 września 2025 r. Umowy o dofinansowanie nr FENX.02.05-IW.01-0014/24 dla Projektu: „Poprawa efektywności działania infrastruktury niezbędnej do ujęcia, uzdatniania i dystrybucji wody na terenie Aglomeracji Gdynia” w ramach działania FENX.02.05 Woda do spożycia, priorytetu FENX.02 Wsparcie sektorów energetyka i środowisko z EFRR, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat i Środowisko 2021-2027. Całkowity

koszt realizacji Projektu wynosi ok. 135,3 mln zł. Szacowany koszt ww. zadania to ok. 75,8 mln zł, przy dofinansowaniu w kwocie 61,6 mln zł.

Harmonogram wynikający z ww. Umowy o dofinansowanie wymaga zakończenia robót do końca marca 2028 r. i rozliczenia wszystkich wydatków najpóźniej do końca czerwca 2029 r. Realizacja przedmiotowego zadania stanowi odpowiedź na niedobór wody w obszarze Ujęcia Głębinowego Rumia. Obecnie użytkowana infrastruktura ujęcia wód głębinowych „Rumia” została wybudowana w 1934 r. i funkcjonuje ona w przestarzałej technologii lewarowej. Znaczny stopień zużycia skutkuje częstymi awariami i przerwami w dostawach wody. Ponadto, wykorzystywana obecnie przedwojenna technologia skutkuje niższą wydajnością całej instalacji (ok. 200-250 m³/h przy zapotrzebowaniu 600 m³/h – docelowo 800m³/h). Sytuacja taka jest wysoce problematyczna zwłaszcza w kontekście dynamicznie rozwijającej się zabudowy mieszkaniowej. Aktualny sposób eksploatacji istniejących studni głębinowych w systemie lewarowym nie działa poprawnie, ponieważ pompy ssące wodę surową pracują niezgodnie z ich charakterystyką, co powoduje, że wydajność poboru wody ze studni jest znacznie niższa od możliwości ujmowania wody, określonych w pozwoleniu wodnoprawnym. Większość obudów studni wykonano jako podziemne, co obecnie stwarza problemy eksploatacyjne. Stan techniczny poszczególnych obudów jest zły i wymaga wykonania prac naprawczych. Istniejący budynek Stacji Uzdatniania Wody – z racji wieloletniego użytkowania (wybudowany w 1934 r.) – jest obiektem wysłużonym, stwarza problemy eksploatacyjne i nie spełnia też szeregu wymogów wyszczególnionych w rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Urządzenia technologiczne pracujące na obiekcie działają w oparciu o starszą technologię przez co są energochłonne i posiadają cechy wyeksploatowania objawiające się zwiększoną awaryjnością i pogarszającym się stanem technicznym. Stacja jest nieprzystosowana do aktualnych zmian systemowych. Z uwagi na powyższe, w celu odciążenia nadmiernie eksploatowanego ujęcia wody „Reda”, konieczne jest przywrócenie bazowej wydajności SUW Rumia. Niniejszy projekt ma na celu przywrócenie zdolności produkcyjnej SUW Rumia do poziomu ok. 400 m³/h.

Jeżeli umowa nie zostanie podpisana niezwłocznie, kalendarz robót ulegnie nieodwracalnemu przesunięciu, a środki unijne zostaną cofnięte. Wówczas zamawiający musiałby unieważnić całe postępowanie i zrezygnować z inwestycji lub podjąć ją ze środków własnych, co w praktyce przy obecnych uwarunkowaniach budżetowych jest niemożliwe.

W orzecznictwie KIO przyjmuje się, że „wynikający z art. 577 ustawy zakaz zawarcia umowy nie ma charakteru kategorycznego. Zamawiający może złożyć do Izby wnioski o uchylenie zakazu zawarcia umowy, a Izba może uchylić ten zakaz, jeżeli nie zawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi

prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Pomimo wagi, jaką posiada zabezpieczenie interesów prywatnych, ustawodawca przewidział przypadki, w których interes publiczny będzie postawiony wyżej, gdyż ryzyko ewentualnego naruszenia interesu prywatnego zostanie skompensowane przez uniknięcie strat spowodowanych odkładaniem zawarcia umowy i realizacji zamówienia publicznego” – zob. postanowienie KIO z dnia 22 grudnia 2022 r., KIO/W 47/22.

Dalsze utrzymywanie zakazu zawarcia umowy zagraża zarówno finansom publicznym, jak i bezpieczeństwu lokalnej społeczności, (dotyczy bowiem infrastruktury krytycznej), a zatem zakaz powinien zostać uchylony. Bez względu na realną perspektywę utraty dotacji publicznej stanowi negatywny skutek dla interesu publicznego o znaczeniu większym, niż korzyści płynące z czasowego wstrzymania umowy.

Kolejną istotną okolicznością przemawiającą za uchyleniem zakazu zawarcia umowy jest podstawa prawna i faktyczna odwołania złożonego przez odwołującego. Dotyczy ono bowiem tych samych okoliczności, które były przedmiotem rozpoznania zarzutów przez Izbę w wyroku z 21 listopada 2025 roku KIO 4357/25.

Odwołujący wskazał w odwołaniu na następujące zarzuty:

- 1) Zarzut nr 1 - naruszenie przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3) ustawy PZP poprzez jego zastosowanie – polegające na dokonaniu przez Zamawiającego zmiany oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. w pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, stanowiących załącznik nr 3 do SWZ w trybie poprawy innych omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia.
- 2) Zarzut nr 2 – w przypadku nieuwzględnienia zarzutu wskazanego w pkt 1. powyżej, Odwołujący zarzucił naruszenie przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3) PZP poprzez jego błędne zastosowanie – polegające na nieprawidłowym sposobie poprawienia przez Zamawiającego oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. wskutek: a) poprawienia wartości w kolumnie 6 „cena jednostkowa” i kolumnie 7 „wartość netto” w pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 poprzez wpisanie wartości „0”; b) poprawienia wartości w kolumnie 4 „Jm”, kolumnie 5 „ilość”, kolumnie 6 „cena jednostkowa” i kolumnie 7 „wartość netto” poprzez wpisanie wartości „0”.

KIO wyrokiem o sygn. akt KIO 4357/25 rozstrzygnęła już stan faktyczny zawarty w ww. zarzutach wskazując w szczególności, że:

„Co więcej Izba analizując argumentację przedstawioną przez zamawiającego, zgodziła się z jego stanowiskiem przyjmując, że zamawiający powinien poprawić ofertę przystępującego w trybie przewidzianym w art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy, tj. jako inną omyłkę”.

Reasumując, Izba powyższym wyrokiem uwzględniła zarzut naruszenia przez zamawiającego art. 223 ust. 2 pkt 2 dotyczący poprawienia omyłki opisanej w powyższym zarzucie (tj. dotyczący pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3) przez odwołującego i jednocześnie w uzasadnieniu wskazała, że stan faktyczny kwalifikował się na zastosowanie art. 223 ust. 2 pkt 3. Izba ponadto wskazała, że ze względów proceduralnych zamawiający zobowiązany był przeprowadzić ponowną procedurę poprawienia ww. omyłki, nie na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 jako omyłki rachunkowej), ale na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3.

Zamawiający, wykonując powyższy wyrok KIO, dokonał właśnie poprawienia omyłki zgodnie z art. 233 ust. 2 pkt 3, a więc tak jak wskazała Izba.

Odwołanie złożone przez odwołującego dotyczy tych samych okoliczności, które były już przedmiotem innego orzeczenia Izby. Zgodnie z art. 528 ust. 5 ustawy Izba odrzuca odwołanie jeśli stwierdzi, że odwołanie dotyczy czynności, którą zamawiający wykonał zgodnie z treścią wyroku Izby.

3) Zarzut nr 3 – naruszenie przepisu art. 226 ust. 1 pkt 5) i 10) ustawy przez jego niezastosowanie – polegające na nieodrzczeniu przez zamawiającego oferty Konsorcjum: Wuprinz S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o., która:

a) jest niezgodna z warunkami zamówienia, gdyż zamawiający w sposób zamierzony w pozycji nr 196 kolumnie nr 6 i nr 7 Przedmiaru nr 2 wpisał wartość 0 zł oraz pozostawił pustą pozycję nr 464 Przedmiaru nr 3, wobec tego wolą zamawiającego było niewykonanie przez wykonawcę robót wskazanych w tym pozycjach, a w konsekwencji nie podlegały one wycenie oraz

b) zawiera błędnie obliczoną cenę wskutek niedozwolonej modyfikacji pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, stanowiących załącznik nr 3 do SWZ.

Podobnie jak pierwsze dwa zarzuty, również zarzut nr 3 został już przez Izbę rozstrzygnięty w ten sposób, że:

„skład orzekający uznał, że po pierwsze nie może stanowić naruszenia czynność dotycząca zakresu, który nie stanowi przedmiotu postępowania o udzielenie zamówienia (zakresu rzeczowego zamówienia). Zgodnie bowiem z art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp niezgodność treści oferty może dotyczyć wyłącznie przedmiotu zamówienia, a więc zakresu rzeczowego który będzie realizowany przez zamawiającego w wyniku zawarcia umowy o zamówienie publiczne. Po drugie, nie można mówić o błędzie w obliczeniu ceny w stosunku do zakresu nieobjętego zamówieniem. Błąd, o którym mowa w art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp dotyczy wyłącznie tego co jest zamówieniem (zakres przedmiotowy określony w opisie przedmiotu zamówienia przez zamawiającego) Ponadto odwołujący, powołując na pytanie nr 3 oraz odpowiedź na to pytanie, opublikowane w ramach wyjaśnień nr 4 treści SWZ z 4 czerwca 2025 r. stwierdził, że wskazane pozycje nie miały być wycenione i modyfikowane przez wykonawców. Izba

stwierdziła, że argumentacja odwołującego w powyżej wskazanym zakresie była zbyt daleko idąca. Pytanie nr 3 wskazywało na przykładowe modyfikacje obejmujące pozycje dodatkowe, dopisywane przez wykonawcę. W tym kontekście należało również interpretować udzieloną odpowiedź tj. jako zakaz modyfikacji polegającej na dodawaniu kolejnych pozycji. Dodatkowo zamawiający w odpowiedzi wskazał, że załączony przedmiar należy wypełnić, podpisać i załączyć do oferty. Na podstawie przedmiotowego wyjaśnienia nie można było uznać, że wypełnienie przez wykonawcę fragmentów przedmiarów, które nie dotyczyły przedmiotu zamówienia oraz nie prowadziły do dodania nowej pozycji, miało skutkować odrzuceniem oferty takiego wykonawcy.

Tym samym Izba oddaliła zarzut naruszania art. 226 ust. 1 pkt 5 i 10 Pzp podniesiony w pkt 1.2 petitum odwołania”.

Reasumując, ww. zarzut podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 4 i 5 ustawy. Izba odrzuca odwołanie jeśli stwierdzi, że odwołujący powołuje się wyłącznie na te same okoliczności, które były przedmiotem rozstrzygnięcia przez Izbę w sprawie innego odwołania, dotyczącego tego samego postępowania wniesionego przez tego samego odwołującego (pkt 4) oraz gdy stwierdzi, że odwołanie dotyczy czynności, którą zamawiający wykonał zgodnie z treścią wyroku Izby (pkt 5).

Zamawiający wskazał, że ewentualnie możliwe jest rozpoznanie odwołania w zakresie ograniczonym, a mianowicie, czy zamawiający w wyniku poprawienia omyłki zasadnie wpisał wartość zero w poz. nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz w pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, czy też – jak twierdzi odwołujący – pozycje te powinny pozostać puste (niewypełnione).

Zamawiający twierdzi, że powyższa okoliczność nie jest nowa. Nawet jednak, gdyby założyć hipotetycznie, że powyższe stanowi nową okoliczność, to odwołanie należy uznać w tym zakresie za oczywiście niezasadne. Bez znaczenia jest bowiem, czy zamawiający dla ww. pozycji wpisze wartość 0 (zero), czy w ogóle nie wypełni tych pozycji liczbami, czy np. dokona ich wykreślenia. Skutek jest identyczny i sprowadza się do braku wyceny tych pozycji przez wykonawców – na co wskazuje uzasadnienie wyroku KIO 4357/25.

Podniesione powyżej argumenty wskazują jednoznacznie, że odwołujący złożył odwołanie wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Zgodnie z art. 578 ust. 1 pkt 2 ustawy PZP okoliczność ta stanowi przyczynę uzasadniającą uchylenie przez Izbę zakazu, o którym mowa w art. 577 ustawy.

Stan faktyczny:

odwołanie z 13 października 2025 r.:

Odwołujący zarzucił

1. Naruszenie przepisu art. 223 ust. 2 pkt 2) ustawy przez jego zastosowanie - polegające na dokonaniu przez Zamawiającego zmian oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp.

z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. w pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, stanowiących załącznik nr 3 do SWZ w trybie poprawy oczywistych omyłek rachunkowych, pomimo, że wskazane pozycje nie miały być wycenione i modyfikowane przez wykonawców, w konsekwencji zamawiający pomniejszył zaoferowaną cenę brutto o 126.139,51 zł (netto 102.552,45 zł) w następujący sposób:

- a) wykreślenie kwoty 33.142,20 zł netto i przyjęcie wartości 0 zł w pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3,
- b) wykreślenie kwoty 69.410,25 zł netto i przyjęcie wartości 0 zł w pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2,

podczas gdy, jako oczywiste omyłki rachunkowe mogą być poprawiane wyłącznie błędy matematyczne (obliczeniowe), a nie błędnie wypełniony przedmiar wbrew warunkom zamówienia.

2. Naruszenie przepisu art. 226 ust. 1 pkt 5) i 10) ustawy przez jego niezastosowanie – polegające na nieodrzuconiu przez zamawiającego oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o, która:

- a) zawiera błędnie obliczoną cenę wskutek modyfikacji przez to Konsorcjum pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, stanowiących załącznik nr 3 do SWZ oraz
- b) jest niezgodna z warunkami zamówienia, gdyż zamawiający w sposób zamierzony w pozycji nr 196 kolumnie nr 6 i nr 7 Przedmiaru nr 2 wpisał wartość 0 zł oraz w pozostawił pustą pozycję nr 464 Przedmiaru nr 3, wobec tego wolą zamawiającego było niewykonanie przez wykonawcę robót wskazanych w tym pozycjach, a w konsekwencji nie podlegały one wycenie.

3. Naruszenie przepisu art. 16 pkt 1) – 3) ustawy przez jego błędne zastosowanie i naruszenie zasady równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności postępowania – polegające na zmianie przez zamawiającego błędnie przygotowanej oferty przez Konsorcjum Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. w trybie art. 223 ust. 2 pkt 2) pzp, a nie odrzucenie jej na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) i 10) ustawy pomimo, że pozycje nr 196 Przedmiaru nr 2 i nr 464 Przedmiaru nr 3 nie mogły być modyfikowane i wycenione przez wykonawcę, podczas gdy odwołujący w sposób prawidłowy przygotowali ofertę, bez modyfikacji pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 i pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, wobec tego, to ta oferta powinna być wybrana przez zamawiającego, jako najkorzystniejsza.

Wniósł o uwzględnienie odwołania oraz:

1. Unieważnienie czynności zamawiającego polegającej na wyborze jako najkorzystniejszej oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A. z siedzibą w Poznaniu, NDI Energy Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie, oraz Euroaqua Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu;

2. Nakazanie zamawiającemu odrzucenie oferty złożonej przez Konsorcjum: Wuprinż S.A. z siedzibą w Poznaniu, NDI Energy Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie oraz Euroaqua Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu i wybranie oferty Odwołujących Konsorcjum: B.D. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: B&W Usługi Ogólnobudowlane B.D. i „Fambud – J.P.” Sp. z o.o. z siedzibą w Skierniewicach, jako najkorzystniejszej.

Wyrok z 21 listopada 2025 r. w sprawie KIO 4357/25 uwzględnił odwołanie w zakresie dotyczącym zarzutu podniesionego w pkt I.1. petitum odwołania oraz częściowo w zakresie zarzutu podniesionego w pkt I.3. petitum odwołania i nakazał zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w postępowaniu, unieważnienie czynności poprawy oferty wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: WUPRINŻ spółki akcyjnej z siedzibą w Poznaniu, NDI Energy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dopiewie oraz Euroaqua spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy oraz dokonanie ponownego badania i oceny ofert w postępowaniu, w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu KIO stwierdziła:

„Izba doszła do przekonania, że potwierdził się zarzut pierwszy. W okolicznościach przedmiotowej sprawy omyłki jakiej dopuścił się przystępujący nie można było poprawić w trybie art. 223 ust. 2 pkt 2 Pzp tj. jako oczywistej omyłki rachunkowej. Jak słusznie zauważył odwołujący oczywista omyłka rachunkowa jest konsekwencją niewłaściwego przeprowadzenia wyliczeń arytmetycznych, a w szczególności polega na błędnym zsumowaniu lub odjęciu poszczególnych pozycji, czy ich przemnożeniu lub podzieleniu. Wobec tego, za oczywistą omyłkę rachunkową można uznać w istocie tylko omyłkę, wynikającą z działań arytmetycznych, sprzeciwiających się zasadom reguł matematycznych. Tymczasem przystępujący dokonał prawidłowych wyliczeń arytmetycznych, ponieważ suma poszczególnych pozycji jakie wskazał w przedmiarach była właściwa i wynikała z zasad matematycznych. Omyłka jaka nastąpiła w ofercie przystępującego polegała na tym, że wykonawca ten wycenił czy też podał wartości liczbowe w pozycjach przedmiaru, które nie powinny być wyceniane tj. zamawiający wskazał w odpowiednich kolumnach przedmiarów 0 zł lub pozostawił je puste.

Co więcej Izba analizując argumentację przedstawioną przez zamawiającego, zgodziła się z jego stanowiskiem przyjmując, że zamawiający powinien poprawić ofertę przystępującego w trybie przewidzianym w art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp, tj. jako inną omyłkę. Przedmiotowego naruszenia, polegającego na niewłaściwym zastosowaniu podstawy prawnej oraz konkretnego przepisu, który posiada ponadto normy dookreślające możliwość jego zastosowania, wbrew stanowisku zamawiającego, nie można było potraktować jako uchybienia wyłącznie formalnego, nieistotnego dla wyniku postępowania i niemogącego

wpływać na rozstrzygnięcie. W tym kontekście skład orzekający zwrócił uwagę na przepis art. 223 ust. 3 Pzp, który stanowi, że w przypadku, o którym mowa w art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp, zamawiający wyznacza wykonawcy odpowiedni termin na wyrażenie zgody na poprawienie w ofercie omyłki lub zakwestionowanie jej poprawienia, a brak odpowiedzi w wyznaczonym terminie uznaje się za wyrażenie zgody na poprawienie omyłki. Przepis ten wprowadza procedurę wskazującą na konieczność wyrażenia zgody wykonawcy (nawet milczącej) na poprawienie w ofercie omyłki lub zakwestionowanie jej poprawienia. Tym samym art. 223 ust. 3 Pzp zasadniczo różnicuje procedurę w zakresie możliwości poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej wskazanej w art. 223 ust. 2 pkt 2 Pzp od poprawienia innej omyłki, o której mowa w art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp. Dodatkowo dla możliwości zastosowania art. 223 ust. 3 Pzp nie ma znaczenia fakt, że poprawka miała charakter neutralny, nie zmieniła rankingu, ani nie zmieniła rzeczywiście oferowanej przez przystępującego wysokości wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu zamówienia. Przy stosowaniu art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp, należy zawsze zastosować procedurę wynikającą z art. 223 ust. 3 Pzp, w przeciwnym razie poprawa oferty zostanie dokonana z naruszeniem przepisów, a jeśli będzie dotyczyła oferty najkorzystniejszej to takie naruszenie, może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia. Zamawiający próbował przekonać skład orzekający, że można w sposób bardzo prosty zastąpić czynność poprawienia oferty w drodze oczywistej omyłki rachunkowej uznaniem, że to w zasadzie była czynność poprawienia oferty z zastosowaniem art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp.

Z powodów wskazanych powyżej, Izba uznała, że stanowisko zamawiającego było zbyt daleko idące i miało charakter, mówiąc kolokwialnie, niedopuszczalnej „drogi na skróty”.

W związku z powyższym Izba uwzględniła zarzut naruszania art. 223 ust. 2 pkt 2 Pzp podniesiony w pkt I.1 petitum odwołania.

W zakresie drugiego zarzutu Izba ustaliła, że zamawiający przed terminem składania ofert dokonał modyfikacji treści SWZ, tj. w przedmiarze (branża technologiczna) poz. 196 – wskazał liczbę sztuk (7 szt.) oraz wartość 0 zł, natomiast w pozycji 464 pozostawił pustą pozycję. W konsekwencji ww. pozycje (poz. 196 i poz. 464) zostały wyłączone

z przedmiotowego zamówienia co oznaczało, że zakres przedmiotowy opisany w przedmiarze robót dla ww. pozycji nie będzie realizowany. Pomimo tego, zamawiający zamiast dokonać wykreślenia (usunięcia z przedmiaru) obu ww. pozycji, dokonał ich modyfikacji. Tak przygotowane dokumenty stanowiły podstawę do dokonania wyceny dla wykonawców.

Izba stwierdziła, że wycena przez przystępującego pozycji wyłączonych z zakresu zamówienia, które nie stanowiły przedmiotu zamówienia i z tego powodu nie musiały być wyceniane, nie mogła skutkować odrzuceniem oferty tego wykonawcy jako niezgodnej z warunkami zamówienia lub zawierającej błąd w obliczeniu ceny. Wycena przez przystępującego pozycji, które nie wchodziły w zakres zamówienia nie naruszała istoty

zobowiązania wynikającego z oferty i nie była rozbieżna z wyrażonymi w SWZ oczekiwaniami zamawiającego. Odrzucenie oferty z powodu niezgodności z warunkami zamówienia nie powinno nastąpić, gdy zaistniałe niezgodności odnoszą się do elementów nieistotnych dla wykonania przedmiotu zamówienia. Niezgodność musi mieć związek z zakresem, ilością, jakością, warunkami realizacji i innymi elementami istotnymi dla wykonania zamówienia. Ponadto oferta podlega odrzuceniu jako zawierająca błąd w obliczeniu ceny w przypadku, gdy obliczenie zawartej w niej ceny nastąpiło w sytuacji błędnego ustalenia przez wykonawcę stanu faktycznego. Błąd ten musi jednak dotyczyć określenia zakresu zobowiązania wykonawcy, do którego wykonania zobowiązany będzie wykonawca zgodnie z umową w sprawie zamówienia publicznego zawartą po przeprowadzeniu danego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w szczególności polegającym na pominięciu jednego ze świadczeń objętych tym zobowiązaniem i skutkować podaniem w ofercie ceny, która nie została obliczona jako cena czy wynagrodzenie tego zobowiązania w pełnym zakresie (za spełnienie wszystkich tych świadczeń). Tymczasem w postępowaniu niezgodność z dokumentami postępowania polegała na zbędnej, omyłkowej wycenie zakresu, który nie był objęty postępowaniem.

Reasumując skład orzekający uznał, że po pierwsze nie może stanowić naruszenia czynność dotycząca zakresu, który nie stanowi przedmiotu postępowania o udzielenie zamówienia (zakresu rzeczowego zamówienia). Zgodnie bowiem z art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp niezgodność treści oferty może dotyczyć wyłącznie przedmiotu zamówienia, a więc zakresu rzeczowego który będzie realizowany przez zamawiającego w wyniku zawarcia umowy o zamówienie publiczne. Po drugie, nie można mówić o błędzie w obliczeniu ceny w stosunku do zakresu nieobjętego zamówieniem. Błąd, o którym mowa w art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp dotyczy wyłącznie tego co jest zamówieniem (zakres przedmiotowy określony w opisie przedmiotu zamówienia przez zamawiającego).

Ponadto odwołujący, powołując na pytanie nr 3 oraz odpowiedź na to pytanie, opublikowane w ramach wyjaśnień nr 4 treści SWZ z 4 czerwca 2025 r. stwierdził, że wskazane pozycje nie miały być wycenione i modyfikowane przez wykonawców. Izba stwierdziła, że argumentacja odwołującego w powyżej wskazanym zakresie była zbyt daleko idąca. Pytanie nr 3 wskazywało na przykładowe modyfikacje obejmujące pozycje dodatkowe, dopisywane przez wykonawcę. W tym kontekście należało również interpretować udzieloną odpowiedź tj. jako zakaz modyfikacji polegającej na dodawaniu kolejnych pozycji. Dodatkowo zamawiający w odpowiedzi wskazał, że załączony przedmiar należy wypełnić, podpisać i załączyć do oferty. Na podstawie przedmiotowego wyjaśnienia nie można było uznać, że wypełnienie przez wykonawcę fragmentów przedmiarów, które nie dotyczyły przedmiotu zamówienia oraz nie prowadziły do dodania nowej pozycji, miało skutkować odrzuceniem oferty takiego wykonawcy.

Tym samym Izba oddaliła zarzut naruszania art. 226 ust. 1 pkt 5 i 10 Pzp podniesiony w pkt I.2 petitum odwołania.”

Odwołanie z 19 grudnia 2025 r.

Odwołujący zarzucił

1. Naruszenie przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3) ustawy przez jego zastosowanie - polegające na dokonaniu przez zamawiającego zmiany oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. w pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, stanowiących załącznik nr 3 do SWZ w trybie poprawy innych omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, pomimo, że wskazane pozycje nie miały być wyceniane i modyfikowane przez wykonawców, w konsekwencji zamawiający istotnie zmienił treść oferty poprzez pomniejszenie zaoferowanej ceny brutto o kwotę 126.139,51 zł (netto 102.552,45 zł), wskutek:

a) poprawienia wartości w kolumnie 6 „cena jednostkowa” i kolumnie 7 „wartość netto” w pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 poprzez wpisanie wartości „0”;

b) poprawienia wartości w kolumnie 4 „Jm”, kolumnie 5 „ilość”, kolumnie 6 „cena jednostkowa” i kolumnie 7 „wartość netto” poprzez wpisanie wartości „0”,

podczas gdy, jako inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, mogą być poprawiane wyłącznie błędy popełnione przez wykonawcę w wyniku nieświadomego i przypadkowego działania, które nie miały istotnego wpływu na treść oferty; ewentualnie:

2. W przypadku nieuwzględnienia zarzutu wskazanego w pkt 1 naruszenie przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3) ustawy przez jego błędne zastosowanie – polegające na nieprawidłowym sposobie poprawienia przez zamawiającego oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. wskutek:

a) poprawienia wartości w kolumnie 6 „cena jednostkowa” i kolumnie 7 „wartość netto” w pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 poprzez wpisanie wartości „0”;

b) poprawienia wartości w kolumnie 4 „Jm”, kolumnie 5 „ilość”, kolumnie 6 „cena jednostkowa” i kolumnie 7 „wartość netto” poprzez wpisanie wartości „0”,

- co stanowi nową wycenę oferty (z uwagi na wpisanie wartości „0” do tych pozycji) i zmianę oświadczenia woli wykonawcy, podczas gdy zamawiający powinien nie wpisywać w powyższych pozycjach wartości „0” ale ofertę Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. odrzucić z uwagi na jej niezgodność z SWZ i błąd w obliczeniu ceny.

3. Naruszenie przepisu art. 226 ust. 1 pkt 5) i 10) ustawy przez jego niezastosowanie – polegające na nieodrzućeniu przez zamawiającego oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o., która:

a) jest niezgodna z warunkami zamówienia, gdyż zamawiający w sposób zamierzony w pozycji nr 196 kolumnie nr 6 i nr 7 Przedmiaru nr 2 wpisał wartość 0 zł oraz pozostawił pustą pozycję nr 464 Przedmiaru nr 3, wobec tego wolą zamawiającego było niewykonanie przez wykonawcę robót wskazanych w tym pozycjach, a w konsekwencji nie podlegały one wycenie oraz

b) zawiera błędnie obliczoną cenę wskutek niedozwolonej modyfikacji pozycji nr 196 Przedmiaru nr 2 oraz pozycji nr 464 Przedmiaru nr 3, stanowiących załącznik nr 3 do SWZ.

4. Naruszenie przepisu art. 16 pkt 1) – 3) ustawy przez jego błędne zastosowanie i naruszenie zasady równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności postępowania – polegające na zmianie przez zamawiającego błędnie przygotowanej oferty przez Konsorcjum Wuprinż S.A., NDI Energy Sp. z o.o. oraz Euroaqua Sp. z o.o. w trybie art. 223 ust. 2 pkt 3) ustawy, a nie odrzucenie jej na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) i 10) ustawy pomimo, że pozycje nr 196 Przedmiaru nr 2 i nr 464 Przedmiaru nr 3 nie mogły być modyfikowane i wycenione przez wykonawcę.

Wniósł o uwzględnienie odwołania oraz:

1. Unieważnienie czynności zamawiającego polegającej na wyborze jako najkorzystniejszej oferty Konsorcjum: Wuprinż S.A. z siedzibą w Poznaniu, NDI Energy Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie, oraz Euroaqua Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu;

2. Nakazanie zamawiającemu odrzucenie oferty złożonej przez Konsorcjum: Wuprinż S.A. z siedzibą w Poznaniu, NDI Energy Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie oraz Euroaqua Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu i wybranie oferty odwołujących Konsorcjum: B.D. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: B&W Usługi Ogólnobudowlane B.D. i „Fambud – J.P.” Sp. z o.o. z siedzibą w Skierniewicach, jako najkorzystniejszej.

Umowa o dofinansowanie nr FENIX.02.05-IW.01-0014/24 projektu "Poprawa efektywności działania infrastruktury niezbędnej do ujęcia, uzdatniania i dystrybucji wody na terenie Aglomeracji Gdynia" zawarta 8 września 2025 r.

par. 7 ust. 4 okres kwalifikowania wydatków rozpoczyna się 31 października 2024 i kończy 31 grudnia 2029 r.

par. 4 ust. 12 Zmiana terminów wynikających z Harmonogramu Projektu lub Harmonogramu uzyskiwania decyzji administracyjnych nie powodująca wydłużenia okresu realizacji projektu:

1) do 3 miesięcy może wystąpić jednorazowo i nie wymaga zgody instytucji Wdrażającej, każda kolejna zmiana terminów o okres 3 miesięcy lub powyżej 3 miesięcy wymaga zgody Instytucji Wdrażającej wyrażonej nie później niż na etapie zatwierdzania wniosku płatność obejmującego tą zmianę, pod rygorem uznania wydatków za niekwalifikowane w całości lub części prac, a ust. 13 stanowi o tym, że zmiana wydłużająca okres realizacji Projektu każdorazowo wymaga zgody Instytucji Wdrażającej.

Z par. 8 pkt. 10 wynika, że beneficjent przekazuje niezwłocznie Instytucji Wdrażającej zaktualizowany Harmonogram Projektu po zawarciu umowy z wykonawcą dla zadania objętego projektem, jeśli podpisanie umowy z wykonawcą powoduje konieczność aktualizacji danych w Harmonogramie projektu.

Z par. 23 ust. 3 wynika, że opóźnienie w realizacji projektu w stosunku do Harmonogramu projektu o okres dłuższy niż 6 miesięcy, albo gdy inne okoliczności czynią zasadnym przypuszczenie, że zakończenie realizacji zakresu rzeczowego projektu nie nastąpi w terminie wynikającym z Harmonogramu projektu daje Instytucji Wdrażającej prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Z Harmonogramu realizacji projektu wynika, że zadanie 1 Przebudowa ujęcia wód głębinowych Rumia na terenie miejscowości Rumia Dębogórze Wybudowane i Gdynia, infrastruktury towarzyszącej raz budowy nowego budynku Stacji Uzdatniania wody Rumia w Rumii ma okres realizacji od 1 grudnia 2025 do 31.03.2026 w roku 2025 nie przewidziano wydatków kwalifikowalnych, w 2026 na I kwartał przewidziano 2 mln zł, na II 3 mln, na III 5 mln na IV 8 mln łącznie 19 mln.

Rozważania KIO:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy. Zamawiający wprawdzie wskazał na istnienie interesu publicznego w realizacji przedmiotowego zadania i KIO nie neguje, że taki interes istnieje, to jednak jedyny uszczerbek jaki wskazał zamawiający, to utrata dofinansowania. Przy czym utrata dofinansowania może uzasadniać wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy pod warunkiem, że zamawiający wykaże, że faktycznie może dojść do utraty środków, a w efekcie braku możliwości realizacji zadania publicznego. Tego zamawiający w ocenie KIO nawet nie podjął się wykazać, a powołane w stanie faktycznym postanowienia umowy o dofinansowanie wskazują, że możliwe jest wydłużenie terminów wynikających z Harmonogramu projektu zarówno wyłącznie przez powiadomienie Instytucji Wdrażającej, jak i po uzyskaniu jej zgody w formie aneksu. Przy czym podstawą do rozwiązania umowy jest takie wydłużenie projektu, które przekracza 6 miesięcy. Zamawiający nie wykazał, że w tej sprawie zachodzą podstawy do twierdzenia, że dojdzie do utraty dofinansowania tak w całości jak i w jakiejś części. Nadto przepis art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy nie ogranicza się wyłącznie do obowiązku wykazania uszczerbku w interesie publicznym, ale także wymaga wskazania interesów wszystkich, które mogą doznać uszczerbku w związku z zawarciem umowy i wykazania, że uszczerbek w interesie publicznym te uszczerbki przekracza, a do tej przesłanki zamawiający nie odniósł się w swoim wniosku w ogóle.

Z tego względu KIO nie znalazła podstaw do zastosowania art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy.

Wniosek natomiast zasługuje na uwzględnienie na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy. KIO dokonała analizy treści odwołania z 13 października 2025 r. analizy sentencji i uzasadnienia wyroku w sprawie KIO 4357/25, a także odwołania wniesionego przez odwołującego 19 grudnia 2025 r. i doszła do przekonania, że zamawiający zasadnie podniósł, że odwołanie z 19 grudnia 2025 r. zmierza wyłącznie do uniemożliwienia zamawiającemu zawarcia umowy w tym postępowaniu. Słusznie podniósł zamawiający powołując się na uzasadnienie wyroku KIO, że KIO uwzględniając odwołanie w sprawie KIO 4357/25 wskazała, że zamawiający błędnie zastosował art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy i uznała, że z uwagi na możliwość wyrażenia przez wykonawcę wybranego sprzeciwu wobec poprawy dokonywanej na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy nie jest możliwe przyjęcie wyłącznie innej kwalifikacji prawnej poprawionej omyłki, ale konieczne jest ponowienie czynności zamawiającego. KIO wskazała również sposób poprawy i uznała, że zakwalifikowanie wypełnienia pozycji przedmiarowych 196 i i 464 jako błędu w obliczeniu ceny lub niezgodności z warunkami zamówienia nie było możliwe, bowiem te pozycje przedmiarowe nie dotyczyły przedmiotu objętego zamówieniem. Tym samym KIO dała zamawiającemu wyraźne wytyczne tak co do sposobu poprawy omyłki w ofercie wybranej jak i braku możliwości odrzucenia tej oferty na podstawie art. 226 ust. 5 i 10 ustawy. Zamawiający dokonując poprawy zachował się zgodnie z wyrokiem KIO, a odwołanie z 19 grudnia 2025 r. w swojej istocie stanowi polemikę w wyrokiem KIO 4357/25, która była możliwa w skardze, ale nie może powodować rozpoznania kolejnego odwołania opartego o okoliczności wykonane przez zamawiającego zgodnie z wyrokiem KIO. Z tych względów wniosek zamawiającego należało uznać za uzasadniony i uwzględnić go na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Z uwagi na powyższe Izba na podstawie art. 578 ust. 4 ustawy postanowiła jak w sentencji.

Przewodnicząca: